

og om Tallene for Fortrustningen i Nordamerika — det kan meget godt være Almindeligheder ved en 2den Behandling af Toldloven i det danske Folketing. Der er visse Love for den politiske Forhandling, ligesom der er visse Love for Katederforedrag; men disse Love ere meget forskellige, og det ærede Medlem vil sikkert gøre overordentlig vel i, naar han taler herinde, at følge de Love, som raade ikke blot i det danske Folketing, men i enhver parlamentarisk Forsamling, Love, som det hævner sig at være ulydig imod, og som det ærede Medlem forhaabentlig nok kommer til at bøje sig ind under.

Fraenkel: Heller ikke jeg skal forlænge Debatten; men jeg vil dog over for den sidste ærede Taler tillade mig at bemærke, at det maa jo blive Formandens Sag at afgøre, hvor vidt man gaar uden for de Love, som gælde for Debatter i denne parlamentariske Forsamling.

I øvrigt skal jeg, idet jeg slutter mig til den ærede Talers Forbehold om, at Tavshed ikke betyder Samstemning, bemærke, at efter det Forløb, som Debatten har taget, det Indtryk, jeg har af den, anser jeg det for taktisk rigtigt, at jeg tager mine Ændringsforslag tilbage, saa vel dem paa Udvalgets Liste som dem, jeg har stillet uden for Betænkningen.

Formanden: Samtlige de af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds stillede Ændringsforslag ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem?

Birk: Ja, jeg optager dem.

Naar jeg har tilladt mig at tage min ærede Kollegas Ændringsforslag op, er det, fordi jeg finder, at der deri er saa mange rigtige og gode Tanker, at jeg vilde anse det for Skade, om disse Ændringer skulde falde i Folks Omdømme paa nogle formelle Fejl. Min ærede Kollega for Horsens (Fraenkel) har under hele denne Debat kaldt sig for Industriens Ridder, og jeg vil tilstaa, at det ærede Medlem har været det, og han har været det med sine Partifællers Samtykke. Thi Sagen er den, at vi ere her i et Ting, som er valgt ved almindelige Flertalsvalg, og hvor der altsaa er mange Klasser, som slet ikke kunne komme til Orde. Og da var det naturligt, at i det Øjeblik, da Industrien ønskede, at dens Krav skulde frembæres her i Tinget, blev det Højre, som er det Parti, der staar mest velvilligt og forstaaende overfor

vor Industri, som kom til at give Industrien dens Ret, en Ret, som er bleven benyttet paa en meget klog og rigtig Maade. Derfor kan det for saa vidt være heldigt, at vi have haft alle disse Ændringer fremme fra det ærede Medlem for Horsens — hans Gladiatorer, som han kaldte dem. De have kun haft den samme Opgave som en Bannerstang, som en Fane, nemlig at vise, i hvilken Retning vi kunde ønske Ændringer. Og jeg vil tilstaa, at naar jeg havde Valget imellem det ærede Medlems Ændringer og Flertallets, saa er jeg ingenlunde i Tvivl om, at jeg burde støtte det ærede Medlems. Man kan maaske bemærke derimod, at Industriens Krav kunde være mere organiserede; Industriens Mænd have ikke rigtig organiseret deres Krav, ikke sammenarbejdet dem paa den Maade, de helst skulde sammenarbejdes, saaledes at de forskellige Interesser afvejedes imod hinanden. Ja, det er jo utvivlsomt en Fejl, som ogsaa er bleven paapeget af ærede Medlemmer, at de forskellige Andragender tale i noget forskellig Retning. Men i alt Fald maa jeg sige, at det er heldigt, at disse Krav ere komne frem, og jeg vil gerne have Lov til at gennemgaa enkelte af Positionerne for netop at vise, at paa de Punkter ere Kravene slet ikke saa uefne endda og have en langt større Betydning, end man her vil tillægge dem, og at den Overlegenhed, hvormed ærede Medlemmer af Flertallet have behandlet dem, ikke er ganske paa sin Plads.

Der var jo forskellige Standpunkter at stille sig paa overfor de forskellige Ændringer. Der er jo først og fremmest Statskassens Tarv, og paa dette Omraade vil jeg tilstaa, at jeg ser noget anderledes paa det end adskillige af mine ærede Partifæller, idet jeg vedblivende mener, at man under denne Lovs Behandling maa være forsigtig med at opgive for mange af Statens Indtægter, idet der meget vel i næste Øjeblik kan komme til at foreligge Krav, som ligge os alle meget stærkt paa Sinde. Og med Hensyn til Beskyttelsen tror jeg nok, at jeg tør gøre gældende, at vi bør staa paa det Grundlag, at vi anerkende Beskyttelsen og dens Berettigelse; og jeg beklager, at den højtærede Minister staar paa det stik modsatte Grundlag: at betragte Beskyttelsen som noget i og for sig ondt. Men naar vi spørge om, hvilken Beskyttelse vi skulde have, saa tror jeg, at Højre har officielt udtalt i sin Tid i Landstinget gennem afdøde Harald Hansen, at vi ville ikke have for megen Beskyttelse, vi ville heller ikke have for